

עין משפט
נר מצוה

סב.

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

מסורת הש"ס

(א) בערוך ערך חלק ג' האריך
בפי' זה ע"ש וע"ע בערך
לעם א[ח], (ב) בנסיקא לקמן
קב. פרש"י ד"ה שהחמירו
הספרירחן, (ג) ונחמם לה:
שסדרקין מוט, (ד) שבת 5.
ע"ש, (ה) שם ע"ש, (ו) ז"ל
והחמירא, (ז) ע"י ד. שבת 5,
(ח) שבת 5, (ט) חסר כאן
בחסמך ארוך של ברזל כמו
שפי' שבת קב. וע' כאן במ"ל,
(י) ע' כבד ז"ל, (כ) שייך
למחנה,

הגהות הב"ח

(א) תד"ה שהרי וכו'
במתניתין דקמני:

לעזי רש"י

שבו"ן. סבון.

מוסף רע"י

[illegible]

תום' הרא"ש

[illegible]

קמוינא ואשג. מפרש בגמ': הטביל:
קודם שהעבירן עליו: הרי זה זכע.
דלמי הוה דס הוה עבר: שדיסה.
נשתנה מאדמימותו: לעיסה גריסין
של פול חלוקם נפש. נחלק האוכל
מן הקליפה לועסה לגריסא הפול
ומעבירו על הכתם: לנכסמי. לשפסף
שטלש פעמים. בין שמי ידיו כדרך
כיצום בגדים שפול דלד עם דלד
ומשפסף ומוליך ומביא: כסדרן.
לכרך שמוין כאן: לא עשה ולא
כלום. לא לכדוק ולא לנטול:
גב' כנריא. גפרית: הוסיפו
עליהן. לענין גפצית הלביצין: עיקר.
שורש שמונו חי. וגפרית קרקע צלמא
הוא: רמאל פדורלאי: לפון. שבוין
צלעו": שגן ועבר טהרוטיו טהורות.
דאס איתא דדס הוא צהעברה
קמייחא הוה עבר: טכנוסם. העצרת
קסמויין: שהי הקפיד עליו. כשחור
וההעבירן גילה דעמו שמקפיד עליו
בספסך דס: ועבר. על ידי העברה זו
וועשה צו מעשה דס שכן דרך דס
לעבור על ידי שצעת הסממונים:
ממדי

לה ברמצא דפרולא: הט
שבעה סמנין ולא עבר צי
מעבר אלא יהעביר עליו ש
טהרותיו ממאות שאם העביר
עליו שבעה סמנין ולא עבר
שנו אלא הטהרות שנעשו
שנעשו אחר תכבוסת שניד

שאינו נרשם בארץ: **תרי** גוויי אר
חול כדמשני במסקנא גבי אהל וי"ל
צבע. אין לפרש הרי זה ודאי צבע כד
מכבוסת שניה טמאות הלא כיון שלא
נלא שמה צלוע ממחיתין דהרי זה א
לא חלוציו נמי על כן לרף לפרש א
הכל איכא ספק ספקא מלכד טעמא
מטהריין אפילו למפרע אבל טעמא
וזהבא אבל למפרע טמא מדרבנן הוא
סופו לנאת ע"ז' סממין נחבטל אבל
מטהריין ליה אי לאו טעמא דבטול מ
לא עברה האי דס מהיכא אחא דעל
ספק ספקא ומשום הכי דרנא מינה ל
בטול וספק ספקא וי"ל דנהי דכננה
ועוד יש לומר הרי זה צבע צביעות
לרש לקוש ומיה

צפון צבע נמי מעבר. וא"ת ומה
אחכבוסק שניה ומהאי טעמא
ווליכא למימר דקפידא לא מהני אלא
מסיק רב פפא יכול ללאת והקפיד עליו
פריך רבי יוחנן לריש לקיש אמאי טהא
שניה דיותר היא רחוי לאשמעיה ט
נמי קאי והוא מוזי למפוך
העביר ע"וי ששה סמנין ו"א עב
קא משמע לן והא פשיטא
משום השניעי לא יעבור קא משמע
שנאן צבע נמי עובר דאי לאו הכי א
ספקא כדפרישית במתניתין: **שחרי**
דלמחר נכבוסק ו"ל דכוס אינו קפיד
במתכות: **שחרי** הקפיד ע"וי ועי
דנקט ועבר דלא קפידמו קפידא הוא

אג דאמירינ בגמ' דמעביר עליו ד' סממנין ומבטל קפיד עליו עוד. אבל טהרות דקדוש לכן טמאות לא בלוע כל כך שאינו סופו לעבור ע"י סממנין הי' היה דם נדה ודאי לא היו טמאות מדאורייתא ת מדאורייתא שהרי נטמא הבגד מתחלה כשנפל

קמוניא ואשג^א המבילו ועשה על גביו מהרות
העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר הרי
זה צבע המהרות מהירות ואינו צריך להמביל
עבר או שדיהה הרי זה כתם והמהרות
טמאות וצריך להמביל^ב איזהו רוק תפל כל
שלא מעם כלום מי גריסין לעיסת גריסין של
פול^ג חלוקת נפש מי גרלים^ד שהחמיצו וצריך
לכסכם שלש פעמים לכל אחד ואחד
^ההעבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעה
סמנין כאחת לא עשה ולא כלום: (גמ'^ו תנא
^זנחר אלכסנדרית ולא נחר אנמפמטית: בורית:
אמר רב יהודה זה אהלא והתניא הבורית
והאהל אלא מאי בורית כבריתא ורמינהי
^חהוסיפו עליהן הלביצין והלענונין הבורית
והאהל ואי בורית כבריתא מי אית ליה
שביעית^ט והתנן^י זה הכלל כל שיש לו
עיקר יש לו שביעית וכל שאין לו עיקר אין לו
שביעית אלא מאי בורית אהלא והתניא
הבורית והאהל תרי גווני אהלא: קמוניא:
אמר רב יהודה שלוק דויץ: ואשג: ^{יא}אמר
שמואל שאלתינהו לנחותי ימא ואמרו אשגא
שמיא ומשחכם ביני נכבי מרגניתא ומפסי

וְעָשָׂה [כו]: תנו רבנן העביר עליו ועבר טהרותיו טמאות צפון צבע נמי ה' סמוך ולא עבר העביר עליו צפון ועבר ביעי מתחילה שוא עבר תניא איך ה' העביר נאן ועבר טהרותיו טהרות א"ר זירא ולא ין תכנסת ראשונה לשניה אבל טהרות טהרותיו טמאות שהרי הקפיד עליו ועבר אמר

ז' תימא לספרים דגרסי בשבט (ס) והתינא הזורית ו
 ז' ליה להש"ס דלא הוּו מרי גוויי חול לבזוס: (ז) **הפרי**
 ז' בקווערטס בפרק ארבע מימות (מטהרין דף מט): (ח) ז' לז'ס
 מתחלה דז' סממנים ודאי זכע הוא ועוד כי פריך לקמן
 מהי פירכא היא הרי היא ודאי זכע ואין כאן סתומא ד
 ז' ספק זכע כלומר י' לנו זכעו זכעו וז'ס' דפעממי
 ז' יבטול דשנא זכע הוא כיון דלא עבר ואם מתני' לזכע
 ז' יבטול לחוד לא מהני דגבי ז' נדה דקאמר מעביר עליו
 ז' הקפיד שסבור שיכול לזכא ע"י ו' סממנין ואכתי לא זכע
 ז' כיון דזכא ספק ספקא ובטול טהור אף מדרבנן למפרסי
 ז' דריגולות לזכא דם מגופה דחאמרין בפרק קמא (עגל דף
 ז' זכא טעמא דבטול לא מטהרין ליה מטעם ספק ספקא
 ז' דבטול אע"י זכור לזכא ע"י ה' דחאק בזכפון ואם חאמר
 ז' דבגד נאטגל ספקא דבטול לא לזכא נאטגל ושבדור לא
 ז' ועלמא ומאטגל ולא נאטגל לטעם דספק ספקא וישמא
 ז' ירוש' ראשון נראה עיקר דלשון זכע לא משמע זכעיות

ד וְהָא הַקְפִּיד עָלָיו כִּיּוֹן שֶׁהַעֲבִיר כָּפוֹן אַחֵר שֶׁנֶּעֱמַם
מִי קֹאמְרִינִי לְקַמֵּן שֶׁנָּאן וְעַד דְּטַהֲרוֹת שֶׁנֶּעֱשׂוּ אַחֵר
עוֹבֵד בּוֹ׃ כִּמְמַנִּין שֶׁמַּעֲבִירִין בָּקָל אֲבָל כָּפוֹן שֶׁמַּעֲבִיר עַל
בְּצִיר הַכֵּל טַמֵּא אַע"פ שֶׁאֵין יָכוֹל לִנְאֹחַ אֵלֶּה ע"י הַדַּחֵק וְהִיא
כִּי לֹא עֲבַר ע"י ו' סְמַנִּין הֵיאֵךְ יָכוֹל לִנְאֹחַ ע"י כָּפוֹן וְי"ד לֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה טַהֲרוֹת וְטַהֲרוֹת דַּלְחָר כְּבֻדָּסִת אֲשֶׁרֹּאנֹה כִּדְקֹאמְרִי
רִימָא דְּכַסְפוֹן דְּקֹמִי שֶׁנָּאן וְעַד טַהֲרוֹתֵינוּ טַהֲרוֹת וְטַהֲרוֹת
וְעֹבֵד עָלָיו צִפּוֹן וְעַבֵּר בּוֹ׃ חִימָה פִּשְׁטִיטָה וְהֵלֵךְ אִינוּ מוֹזֵמִין
שֶׁנֶּחֱסֵה לֹא סָגִי יֵשׁ לִזְמַר דַּלְשִׁמוּעִין דַּלְע"ג דִּלָּא עֲבַר כִּלְלָנִי
יֵשׁ לַחֲמִיר דְּשִׁמָּה בְּצִבְעִי אִם הַעֲבִיר קוֹדֵם הַנְּפֹון הֵיאֵךְ
טַהֲרוֹת אִפְּלִי לַחֲמֵרֵהּ הֵא לִיכָא הֵכָּה סָפֵק סָפֵקָא וְהִיא
יִפְדִּי עָלָיו׃ וְאִת' א) אֲמַתְנִי דְקַתְנִי הִרִי זֶה זָבַע מ"מ כֶּשֶׁ
אִינוּ אֵלֶּה לִלְבֹּן וְאִת' מ"מ כִּשְׂכֻכְסָנוּ יִטְמֵא הַבָּגָד שִׁילָא
וְאִת' מֵה כִּרְךָ לִזְמַר וְעַד כִּי חִימָה מֵשׁוֹס דְּנִפְלַט וְטַ
הַעֲוִילָה מִחֲשַׁבְתָּהּ שֶׁעַבֵּר וּמֵשׁוֹס הִרִי נִמִּי קַתְנִי בְּתַמְתִּינִי

י"מ לטהרות ולדאחז תכבוסת דכין
לא ביטלו עדיין. ודוקא מדרבנן אבל
דוקא שביטולו הוא דמטהרין משום
מדרבנן אבל אם לא שביטולו דאם
היה הלח איה לטהר מטעם אריכא

שיטבול שמאות דכין שהקפיד עליה
הראשונים. ותימה אמאי קתני מתיני
נהג בו מנהג דם ויהא טמא עד
איה טפי שלא יעבור דאז יהיו טהור

בז א מיי פ"ד מהל' מטמא
משכב ומושב הלכה יג:
בח ב מיי פ"ט מהל' איסורי
ביאה הל' לח סמג לאזין
קיא וסמג עשין רמג:
במ ג מיי שס הל' לו:
ל ד ה ו מיי פ"ד מהל'
מטמא משכב ומושב
הלכה יד:

תום' הרא"ש (המשך)

לספיק בצבע. זו היא שיטה
פרשטית, שמשון, ונדחק כלם
והולכין ליה יונתן בן
נדח נדח ממש בדבכתם
התורות האחרונות שהורות
ובדם נדה נמאות. וקל'
מאז שזנז את נדה שהוא
כל כר שאינו יכול אלא
כ"ז צפון מחרשין
הבלעזין משקין מחרשין
ואינו יכולין [לצאת] כי'
הוא נדח מוטטר ר' ו
יוחנן חלק נדח אלא פרשט
היה לו צבע כיון שהעביר
עליו ו' סמנון לול שחור
המכר הדבר שהיה בלוע
כר כר שאינו יכול
[לצאת] כי"ז צפון
ותבשל בלעזתם וכן ראין
בצורתם כל בעלמא. והיה'
דם נדה דהא אם הטבילו
ועשה על גביו טהרה
והעביר עליו ו' סמנון לול
כר שהורותיו שהורות היו
נצטק כמז משום מחרשין
אזירי כבתמים וקדתי' ר'
דאיהו דהא וחינו דקדתי'
היה דם הנדה הדבר מעביר
עליו ו' סמנון ומכילא דהא
נדה ונדה הכהם אלא ו'
עבר הכורב שהיה בלוע
כר שלא היה יכול לעביר
כי"ז צפון אחרת
האחרונות שהורות:
ציצנא נמי מעבר. פי' כיון
שש"ו ו' סמנון לא עבר בלוע
הא וטהורו כדתם מחרשין
ומה שעבר ע"ז צפון א'
דא צ"ל כר מחרות בלוע
ציצנא נמי מעבר.
ומהא נמי קשיא א'
דילמא שהורות נמאות
דלמא הינו לאחז העברת

[illegible]

מה שלא עבר בזה סמנך
עליו להעבירו בזה סמנך
כבר הכתם דאדרבה נחא
ן ועבר אבל לא עבר לא